

mener, at Ministeren har begaaet en Fejl ved ikke at genoptage den gamle Bestemmelse, vil jeg gerne sige, at naar der overhovedet er begaaet en Fejl af Ministeren, er det den, at Ministeren gik ind paa at fritage de 3 pCt., thi det forekommer mig, at skal man have et Fodringsforbud, maa det være reelt. Det er ganske umuligt, synes jeg, i Praksis at konstatere, om en Mand bruger 3 eller 10 pCt. af sin Avl, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han mener, at man i dette Øjeblik skulde have Lov til at fodre 3 pCt. Brødkorn op. Naar man i dette Øjeblik har indført Brødkort, har sat Befolkningen paa Ration, kan det ærede Medlem ganske sikkert ikke mene, at man skulde have Lov til at anvende 3 pCt. af Brødkornet til Opfodring af Svin. Jeg forstaar derfor ikke Berettigelsen af den Bebrejdelse, det ærede Medlem synes at rette mod Ministeren. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at det ikke maatte være Brødkorn eller Korn, som var tjenligt til Brød. Men det, som man ved den Lejlighed, da man var samlet i dette Udvalg, krævede for at gennemføre disse Straffebestemmelser, var, at de 3 pCt. blev frigivet. Det var efter min Opfattelse en Fejl, at man overhovedet gik ind paa det. Jeg kan ikke indse, at der er noget som helst at bebrejde den højtærede Minister, især saaledes som Forholdene har udviklet sig. Det vilde tværtimod have været fuldstændig uforsvarligt, om man i dette Øjeblik gav Lov til at fodre noget som helst Brødkorn op.

Indenrigsministeren (Bode): Jeg kan kun beklage, at det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) ikke kan godkende min Opfattelse af den Aftale, der blev truffet; men ikke desto mindre maa jeg fastholde min Opfattelse overfor ham. Dog maa jeg gøre en Rettelse i det, jeg sagde forrige Gang. Jeg troede at erindre, at det var i Høstaaret 1915—16, at det Tilfælde, som det ærede Medlem sigtede til, indtraf. Men det var dog først i 1916—17. Det var efter en Indstilling fra den overordentlige Kommission af 28. Oktober 1916, at det absolutte Fodringsforbud midlertidig blev paabudt. Det er altsaa to Aar efter det af det ærede Medlem nævnte Forhold. Jeg maa sige overfor det ærede Medlem, at det er ganske utænkeligt, at man ved Beslutninger eller Udtalelser, der fremsættes her i Tinget, kan binde sig for mer end et Aars Tid. Forholdene forandrer sig jo i

den Grad fra det ene Aar til det andet. Det er aldeles ugørligt at fastslaa, at det, man kan blive enig om vedrørende det ene Aars Høst, ogsaa skal være bindende for det næste Aars. Hvad jeg gik ind paa overfor det ærede Medlem, var en Aftale vedrørende Høstaaret 1914—15, og den er blevet holdt til Punkt og Prikke. Den er ikke blevet opretholdt i 1916—17, efter at Forholdene havde forandret sig saaledes, at der blev Frygt for Mangel paa Korn i indeværende Aar. Ved at se paa Indstillingen ser jeg, at det ærede Medlems Partifælle, P. Th. Nielsen, var syg, da den blev afgivet, og saaledes ikke har deltaget i den i øvrigt enstemmigt givne Indstilling.

Maa jeg til det ærede Medlem fra Bornholm (Maegaard) sige, at hvis det ærede Medlem har Ret, hvad jeg jo med hans Kendskab til Forholdene maa gaa ud fra, og Forholdet med det bornholmske Hartkorn er det, at det ligelige Forhold mellem Ydelserne for Bornholm og det øvrige Land i dette Tilfælde skulde være 5 Tønder overfor 8, saa er det klart, da Lovens Hensigt er at stille Landsdelene lige, idet man benytter det almindelige her i Landet gældende Hartkorn, at det da maa ordnes saaledes, som det ærede Medlem antydede, at man sætter Tallet til 5 paa Bornholm, medens det i øvrigt er 8, og ved en simpel Omregning tilvejebringes da Ligeligheden. Man vil ved en saadan Fremgangsmaade undgaa Ændringsforslag og dermed en Forhaling af Lovforslagets Gennemførelse. Alt selvfølgelig under Forudsætning af, at den Skildring, det ærede Medlem gav, er rigtig, om hvilket jeg maa erkende, at jeg savner enhver Sagskundskab.

la Cour: Den højtærede Minister glemte at svare mig paa mit Spørgsmaal angaaende den ensartede Maksimalpris for hele Landet. Jeg havde tydelig fremdraget, hvilken Prisforskel der havde været i de 20 Aar inden 1914. Jeg synes, at den taler for, at man ikke kan stille de samme Fordringer til Vægt og Vægtfylde for Korn i Jylland som her paa Sjælland. Der maa derfor absolut være en anden Maksimalpris i Jylland end paa Øerne.

Det ærede Medlem for 8de Kreds (Olufsen) anmodede den højtærede Minister om snart at træffe en Kornordning for det kommende Aar. Jeg kan ikke se rettere, end at det er for sent. Havde der være truffet en Kornordning for 1916—17, vilde de 4 og 6 Kr. have opfordret Folk til i en ganske anderledes Grad at